

LÒNG QUẢNG ĐẠI BAO LA ĐỐI VỚI TRẺ EM MỒ CÔI

Vào tháng 10 năm 1851 nơi thành phố Bologna (Trung Ý) chào đời một bông hoa khiêm tốn, hứa hẹn tỏa hương thơm ngát các nhân đức. Cha mẹ đặt tên cho bé là Luxia. Chẳng bao lâu sau, cô bé sớm tỏ lộ kho tàng nhân hậu. Bé mĩ miều duyên dáng và ngoan hiền. Ai ai cũng quý chuộng bé. Mọi người âu yếm gọi bé là "Zaffiro - Lam Ngọc" (ngọc xanh) một thứ ngọc quý mang màu xanh biếc của bầu trời bao la.

Thế nhưng định mệnh khắt khe. Năm lên 15 tuổi Luxia mất cùng lúc cả Mẹ lẫn Cha. Đàn con 5 đứa - mà Luxia là trưởng nữ - bơ vơ côی cút. Luxia đem trọn khả năng và tình thương chăm sóc 4 em trai. Nhưng chính quyền thành phố cùng gia tộc không nỡ để Luxia phải quá vất vả. Họ quyết định chia

lìa 4 em trai. 2 em trai lớn được gửi vào Viện Mồ Côi do các nữ tu dòng Thánh nữ Louise de Marillac (1591-1660) điều khiển. 2 em trai nhỏ hơn được 2 gia đình giàu có trong vùng nhận làm con nuôi. Thế là 5 chị em chịu cảnh phân ly tan nát! Kể sao xiết niềm đau xé ruột của Luxia!

Luxia buồn đến độ một ngày cô đến trước bức tượng Đức Mẹ MARIA và long trọng thề hứa với Đức Mẹ:

- Thưa Mẹ, sau này khi hoàn cảnh cho phép, con sẽ dâng hiến cuộc đời con chăm sóc các trẻ mồ côi và các em bé bị bỏ rơi, hầu không một trẻ nào phải nếm mùi khổ đau giống như niềm đau con đang trải qua!

Riêng phần Luxia cô thiếu nữ van xin quan tòa cho cô tự lập tự túc. Cô đến tuổi có đủ khả năng tự lo liệu. Cô có thể kiếm kế sinh nhai mà không phiền lụy đến ai. Quan tòa đồng ý.

Từ đó Luxia mỗi ngày đi làm công nơi Viện Dưỡng Lão. Cô quét dọn phòng ốc và phục dịch bữa ăn cho các bậc lão thành. Một tuần Luxia đi làm trọn 6 ngày. Chúa Nhật Luxia nghỉ ở nhà. Cô dành Chúa Nhật đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ. Luxia ở lại nhà thờ lâu thật lâu để cầu nguyện.

Nơi nhà thờ có bức tượng Đức Mẹ MARIA. Luxia thường đến trước bức tượng và đọc kinh Kính Đức Mẹ. Luxia sốt sắng đọc lời Kinh hiền mẫu dạy ngay từ thưở còn thơ:

- Kính Mừng MARIA đầy ơn phước. Đức Chúa Trời ở cùng Bà. Bà có phước lạ hơn mọi người nữ và GIÊSU Con lòng Bà gồm phước lạ. Thánh MARIA Đức Mẹ Chúa Trời cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen.

Sau Thánh Lễ Chúa Nhật Luxia dành thời giờ còn lại cho việc trau dồi kiến thức.

Cứ thế tuổi trẻ Luxia bình lặng trôi qua trong âm thầm ẩn kín giữa công việc nơi Viện Dưỡng Lão và dưới bóng che chở của Bức Tượng Đức Mẹ MARIA nơi thánh đường. Tiền công nhận được Luxia gom góp để dành từ tháng này qua tháng khác, năm này qua năm nọ. Bằng mọi cách Luxia mong muốn ngày kia có thể thực hiện ước nguyện giúp đỡ các trẻ mồ côi.

Một hôm Luxia nhận được số tiền khá lớn do người chú quá cố trời lại. Luxia vui mừng không kể xiết. Cô bắt tay ngay vào việc thực hiện dự án lớn lao: Xây cất Ngôi Nhà Tình Thương. Nhà Tình Thương có mục đích tiếp nhận và dưỡng dục trẻ em mồ côi và trẻ em bị bỏ rơi. Nhà Tình Thương dâng kính ĐỨC MARIA - Mẹ THIÊN CHÚA.

Nơi Căn Nhà Tình Thương tất cả trẻ mồ côi được chăm sóc và lớn lên như trong mái ấm gia đình thật sự. Bởi vì, hết mọi trẻ em mồ côi đều được dạy dỗ yêu mến Đức MARIA như Mẹ thật của mình. Đức Mẹ MARIA chính là Hiền Mẫu Thiên Quốc luôn luôn hiện diện sống động trong cuộc đời mỗi một người.

Luxia mời một số thầy cô lo việc giáo dục và dạy nghề cho các trẻ tùy theo khả năng từng trẻ.

Từ đó Luxia thật hạnh phúc với ước nguyện thành tựu. Cô cố gắng trọn tình thương, sức khỏe và năng lực cho công việc điều hành Ngôi Nhà Tình Thương. Ngoài ra Luxia còn nuôi ước nguyện thầm kín khác: được gặp lại 4 em trai trên Thiên Đàng. Nhưng Hiền Mẫu Thiên Quốc cho Luxia toại nguyện ngay ở đời này. Cả 5 chị em lại sum họp trong cùng căn nhà, bởi lẽ giờ đây Luxia có đủ khả năng và phương tiện để lo cho các em. Luxia chỉ còn biết dâng lời tri ân THIÊN CHÚA Nhân Lành và Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA dấu yêu.

... "Chỉ trong THIÊN CHÚA mà thôi, này hồn tôi hãy nghỉ ngơi yên hàn. Vì hy vọng của tôi bởi Người mà đến, duy Người là núi đá, là ơn cứu độ của tôi, là thành lũy chở che: tôi chẳng hề nao núng. Nhờ THIÊN CHÚA, tôi được cứu độ và vinh quang. Người là núi đá vững vàng, ở bên THIÊN CHÚA tôi hằng ẩn thân. Hỡi dân ta, hãy tin tưởng vào Người luôn mãi. Trước mặt Người, hãy thổ lộ tâm can: THIÊN CHÚA là nơi ta ẩn náu" (Thánh Vịnh 61,6-9).

("Il Settimanale di Padre Pio", n.1, 4-1-2004, trang 18)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt